



Swedish Translation

LYRICUS DISCOURSES 1
Experiencing the Wholeness Navigator

LYRICUS SAMTAL NR. 1

Att uppleva Helhetens Navigator

James, skaparen av WingMakers material, har översatt dessa samtal till de engelska originalversionerna. De är ett väsentligt inslag i den pedagogik som används av lärarna inom Lyricus Teaching Order, där James är medlem. De görs här tillgängliga för första gången.

Dessa samtal är dialoger mellan lärare och elev, nedtecknade på grund av sin goda inlärningseffekt, så att andra kan använda samma instruktioner.

Elev: Vad hindrar mig från att uppleva mitt innersta jag?

Lärare: Inget.

Elev: Men varför upplever jag det då inte?

Lärare: Rädsla.

Elev: Så det är rädsla som hindrar mig?

Lärare: Ingenting hindrar dig.

Elev: Men sa du inte nyss att det är rädsla som är anledningen till att jag inte kan uppleva detta medvetandetillstånd?

Lärare: Jo, men den hindrar dig inte.

Elev: Vad är det då som hindrar?

Lärare: Ingenting.

Elev: Vad har då rädsla för betydelse?

Lärare: Om du sitter i fängelse och drömmer om att bli frigiven, vad är du då mest rädd för?

Elev: Att hamna i fängelset igen..., så du säger att jag är rädd för att uppleva mitt innersta jag därför att jag sedan kommer att återvända till min okunnighet?

Lärare: Nej, jag säger att din rädsla för okunskap håller dig i okunskap.

Elev: Jag är förvirrad. Jag tyckte du sa, att jag var rädd för att uppleva mitt högsta jag, men nu låter det som om du säger att jag är rädd för mitt mänskliga jag. Vilket är det?

Lärare: Du är rädd för att gå tillbaka till ditt mänskliga jag efter ha upplevt fragmentet av Gud inom dig.

Elev: Varför?

Lärare: Om du är törstig i öknen, vilken är då din högsta önskan?

Elev: Vatten?

Lärare: Så om jag gav dig ett glas vatten skulle du då vara nöjd?

Elev: Ja.

Lärare: Hur länge?

Elev: OK, jag ser vad du menar. Vad jag allra mest skulle önska mig vore att få vara nära vatten så jag kunde dricka när jag ville. Eller ändå bättre, jag skulle vilja lämna öknen helt och hållet.

Lärare: Men om du älskade öknen, skulle du då inte vara rädd för att lämna den?

Elev: Du säger att jag är rädd för upplevelsen av mitt innersta jag därför att jag då skulle vilja lämna den här världen för gott. Men hur kan jag vara rädd för det, när jag inte har någon upplevelse av det över huvud taget?

Lärare: Det här är inte samma rädsla som den, som strömmar genom din kropp när någon just tänker mörda dig. Det är rädslan för en skugga som är så mystisk, gammal och primitiv att du omedelbart vet att den överstiger (transcends) det här livet och den här världen, och den vetenskapen kommer oåterkalleligen att förändra dig.

Elev: Är det verkligen den här förändringen som jag är rädd för?

Lärare: Det är det oåterkalleliga i förändringen som du är rädd för.

Elev: Men hur vet du det? Hur kan du veta att jag är så rädd för detta, att jag inte kan uppleva mitt innersta jag?

Lärare: För att få det mänskliga instrumentet att samarbeta stabilt med sin värld, skapade konstruktörerna till det mänskliga instrumentet vissa känslomässiga begränsningar. Men då dessa inte var helt effektiva, konstruerade man också in, i den mänskliga artens Genetiska Sinne, en instinktiv rädsla för att bli förflyttad från sin dominerande verklighet. På grund av dessa två anledningar, vet jag.

Elev: Men detta är inte rättvist. Du säger att min kapacitet att uppleva mitt innersta jag har försvagats av just dem som skapade mig. Varför? Varför skall jag hela tiden gå omkring och veta att jag har ett fragment av Gud inom mig, men inte få lov att samverka med det?

Lärare: Älskar du den här världen?

Elev: Ja.

Lärare: Du är här som ett mänskligt instrument för att samverka med den här världen och tona in till dess dominerande verklighet, och för att föra in din förståelse från ditt innersta jag i den här världen även om den förståelsen inte är ren, stark eller klar.

Elev: Men om jag hade den här upplevelsen av mitt innersta jag, kunde jag då inte föra in mer av den här förståelsen till den här världen?

Lärare: Det här är just den villfarelse som frustrerar dig. Tror du att upplevelsen av den här sublima energin och intelligensen kan reduceras och översättas till mänskliga termer?

Elev: Ja.

Lärare: I så fall hur?

Elev: Jag kan lära andra hur det känns att vara i förbindelse med sin själ. Jag kan föra mera ljus till den här världen och inspirera andra till att söka efter detta inom sig själva. Är det inte detta du gör?

Lärare: Har jag lärt dig hur man uppnår detta tillstånd?

Elev: Nej. Men du har inspirerat mig.

Lärare: Är du säker på det? Har jag inte nyss sagt dig, att du inte kan uppleva detta tillstånd i en mänsklig kropp? Är detta att inspirera enligt din definition?

Elev: Jag menade inte i detta speciella fall, men du inspirerar mig till att tänka djupare på de händelser och problem som jag konfronteras med.

Lärare: Om du vill föra in mera ljus in i den här världen, varför skulle upplevelsen av din innersta själ göra det möjligt för dig att göra det.

Elev: Ja precis, jag vet inte om den kommer att göra det. Det verkar bara logiskt att det skulle vara så. Har inte alla bra lärare denna insikt? Har inte du?

Lärare: Det är riktigt, att det finns lärare som kan skifta sin dominerande verklighet och har lärt sig att integrera detta i sina liv utan att förlora balans eller effektivitet i den här världen. Men de är ytterst få.

Elev: Det vet jag. Men detta är vad jag traktar efter att lära mig. Det är något man kan lära sig, eller hur? Kan inte du lära mig?

Lärare: Nej, det är inget man lär sig och det går inte att lära ut. Det går inte att uppnå med hjälp av instruktioner, esoteriska tekniker eller avslöjande processer.

Elev: Men hur har då de lärare som har denna förmåga inhämtat den?

Lärare: Ingen inhämtar denna förmåga. Det är detta som är min poäng. Ingen lärare i ett mänskligt instrument, nu eller någonsin på jorden, har förmågan att leva som människa och samtidigt leva som ett Guds-fragment.

Inte heller kan någon lärare växla mellan dessa verkligheter med säkerhet och kontroll.

Elev: Jag är förvånad att höra detta. Hur kommer det sig?

Lärare: Av samma anledning som jag sa tidigare. Tror du inte detta gäller alla människor?

Elev: Även Jesus?

Lärare: Även Jesus.

Elev: Men varför har jag då denna längtan. Vem sätter denna idé i mitt huvud, att jag bör ha möjlighet att uppleva det innersta självet eller Guds-fragmentet?

Lärare: Om man upplever vinden, förstår man då inte en del om en orkan?

Elev: Jag antar det.

Lärare: Och om man upplever regn, förstår man då inte mer om orkanen?

Elev: Jo.

Lärare: Om du aldrig upplevt en orkan, men upplevt vind och regn, skulle du då inte bättre kunna föreställa dig en orkan än om du aldrig erfarit vind och regn?

Elev: Jag tror det.

Lärare: Så är det med Guds-fragmentet inom det mänskliga instrumentet. Du kan uppleva villkorslös kärlek, himmelsk skönhet, harmoni, vördnad och helhet, och när du gör det kan du föreställa dig förmågan och kapaciteten hos Guds-fragmentet inom dig. Vissa lärare har berört utkanterna på Guds-fragmentet mer än andra, men jag kan försäkra dig, ingen har gått djupt in i det medan de lever i det mänskliga instrumentet.

Elev: Men färdas inte en del lärare utanför sin kropp?

Lärare: Jo, men medan de färdas lever de fortfarande i ett mänskligt instrument. Allt jag sagt är fortfarande tillämpligt.

Elev: Så vad gör jag? Ger jag upp min önskan att ha denna upplevelse?

Lärare: Det finns en fisk, som kan lämna sin undervattensvärld på något som motsvarar vingar. Även om det bara är för en kort stund, upplever fisken luftandarens värld. Tror du denna flygfisk någonsin åstundar att vidröra molnen, klättra i träd eller ge sig in i skogen?

Elev: Det vet jag inte, men jag tvivlar på det.

Lärare: Varför flyger den då ovanför vattnet?

Elev: Jag antar att det är en instinkt, något tvingande i utvecklingen - -

Lärare: Exakt.

Elev: Så du säger, att detta stämmer in även på människor. Vi strävar efter att uppleva vårt Guds-fragment på grund av ett evolutionärt måste eller tvång?

Lärare: Ja, liksom flygfisken. När vi bryter igenom från vår värld är det bara för en kort stund, sedan faller vi ner genom ytan igen. Men när vi är över ytan till vår värld, glömmer vi för några korta ögonblick att vi är människor med en början och ett slut. När vi gör detta, föreställer vi oss ändå inte att vi kan röra vid Guds ansikte inom oss själva.

Elev: Men det gör jag. Jag känner att jag kan, och även borde beröra detta Guds-fragment.

Lärare: Du tycker så, eftersom du har ett övermått av förväntningar och har den naivitet man finner hos en person, som saknar erfarenhet av upplevelsen av Första Källan.

Elev: Så du känner inte på det sättet?

Lärare: Var och en som är intonad till det innersta självet högsta vibrationer känner det och låter sig ledas av det. Den enda skillnaden är att jag är nöjd med att veta, att jag inte kommer att uppleva det så länge jag är inkarnerad i ett mänskligt instrument.

Elev: Och vad ger denna tillfredställelse dig som inte jag har?

Lärare: Förmågan att kanalisera min energi in i den här världen i stället för att använda den i jakten på en annan.

Elev: Men jag tyckte du sa, att det var en nödvändighet för evolutionen? Hur kan jag då kontrollera denna önskan eller ambition?

Lärare: Lev i den här världen med all din passion och styrka. Se Guds-fragmentet i den här världen även om det bara är en försvagad fyr eller ett trött ljus. Se det. Ge det näring. Var inte så snabb att leta efter det i djupet av ditt hjärta eller sinne där du kanske tror att det finns.

Elev: Det är svårt att inte bli nedstämd när man hör detta. Det är som om någon säger till mig, att den visionen jag hade bara är en hägring eller ett ljustrick.

Lärare: Detta är en värld av skuggor och ekon. Om du så önskar kan du jaga deras ursprung, men troligen kommer du att göra det på bekostnad av att leva i denna världen. Du kommer att förminska dina upplevelser av skuggorna och ekona, och detta är den faktiska anledningen till att du inkarnerade på den här planeten i den här tiden.

Elev: Men det låter så passivt, som om jag skulle nöja mig med att *uppleva* den här världen och inte försöka att *ändra* på den. Jag känner det som om jag är här med en mission att förbättra den, att ändra den till det bättre, men att jag saknar några upplevelser, några förmågor för att göra detta. Vad är det jag känner och varför?

Lärare: När du upplever solens värme, förändrar du solen då?

Elev: Nej.

Lärare: Och om du håller en bit is i handen, förändrar du den då?

Elev: Ja, den börjar smälta.

Lärare: Så det finns saker du bara kan uppleva, och det finns saker som du kan förändra.

Elev: Och jag bör känna till vilket som är vilket.

Lärare: Det hjälper.

Elev: Jag kan detta. Det är elementärt. Men jag är inte säker på om det får mig att känna mig mindre nedstämd.

Lärare: Jo, jag håller med dig, men du har nödvändigtvis inte praktiserat det. Det är en av livets principer att praktisera omdöme och urskilningsförmåga, och även om folk kan tycka att detta är ett elementärt begrepp, så är det en avgörande skillnad i att leva i ett tillstånd av fullbordande eller, som du uttrycker det, i frustration.

Elev: Så jag kan inte ändra på det faktum att Guds-fragmentet inom mig är okänt för mitt mänskliga sinne, och det måste jag acceptera. Är det läxan för den här gången?

Lärare: Nej.

Elev: Vad är den då.

Lärare: Guds-fragmentet inom dig är ett begrepp som har kraft. Det kan kontempleras på, begrundas, men i ett mänskligt instrument kan det inte upplevas som den dominerande verkligheten. Genom denna kontemplativa inställning kan du lära dig urskilningsförmåga, och genom din urskilningsförmåga lär du dig, hur du skall navigera och handla i skuggornas och ekonoms värld på ett sådant sätt, att du för in de förändringar som är i enlighet med Första Källans mål. Du riktar Guds-fragmentets vilja utåt i stället för att försöka uppleva det. När du gör detta eliminerar du energierna av rädsla och frustration som flyter genom ditt sinne.

Elev: Tack så mycket. Din undervisning slog precis an den sträng jag sökt ända sedan jag fann den här vägen, och jag känner hur den ger resonans inom mig.

Lärare: I resonans kommer du att bli vägled.